

Aleg. 29.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego w przedmiocie pokrycia kosztów budowy nowego kanału dla szpitala powszechnego w Tarnowie.

Wysoki Sejmie!

Na ubiegłej sesji sejmowej wniosła gmina miasta Tarnowa petycję do Wysokiego Sejmu z prośbą o pokrycie z tamtejszego funduszu szpitalnego połowy kosztów budowy nowego kanału dla szpitala powszechnego w kwocie 2041 zł. 7 ct.

Wysoki Sejm na posiedzeniu z dnia 29. marca 1892 r. powziął w tej sprawie następującą uchwałę:

„Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby zbadał czy kanał zawalony, którego szpital w Tarnowie używał, był kosztem tegoż szpitala wybudowany, czy był wyłączną tegoż szpitala własnością, i czy tenże był obowiązany takowy własnym kosztem utrzymywać i naprawiać, i rezultat tego badania na następnej sesji przedłożył.“

Wskutek tego polecenia delegował Wydział krajowy inżyniera p. Franciszka Vetulaniego, aby sprawę własności i użytkowania tego kanału dokładnie zbadał; zarazem poleciliśmy Radzie szpitalnej w Tarnowie, by dostarczyła bliższych dat i wyjaśnień co do jego powstania i utrzymywania.

Ze sprawozdań Rady szpitalnej oraz p. Franciszka Vetulaniego wynika, że roku wybudowania kanału dokładnie oznaczyć niepodobna, najprawdopodobniej powstał on w tym samym czasie co i budynek szpitalny, staraniem i kosztem tamtejszego ordynaryatu biskupiego za czasów księdza biskupa Piszteka.

W tym więc czasie wykopano rów, który zwykłymi deskami ocembrowano i przykryto, i ów kanał dla wyłącznego użytku szpitala obrócono. Kanał ten utrzymywany był w dobrym stanie li tylko kosztem funduszu szpitalnego i szpital tylko z niego użytkował. W roku 1890. w jesieni kanał się zawalił, a z powodu, że naprawa tegoż okazała się niemożliwą, uchwaliła Rada gminna wybudować nowy kanał betonowy kosztem 4082 zł. w. a. i oddać go do użytku szpitalowi pod warunkiem, jeżeli tenże przyczyni się do budowy połową kosztów. Kanał nowy wybudowany został w roku 1891.; rozchodzi się teraz tylko o pokrycie jego kosztów budowy.

Oprócz szpitala i gminy nikt nie ma prawa wpustu do tego kanału, a starania, aby właściciele pobliskich domów wciągnąć do partycypowania w kosztach jego budowy, dając w zamian prawo użycia tegoż, nie odniosły pożądanego skutku.

Gmina miasta Tarnowa zawiniła wprawdzie, że ze sprawą budowy kanału dla szpitala nie odniosła się wpierw do Wydziału krajowego, nie porozumiała się, czy i jakim kosztem należy go naprawić ewentualnie nowy wybudować, jednak ze względu, że kanał ten był li tylko własnością szpitala i kosztem tylko szpitala go utrzymywano, że bez tego kanału szpital w żaden sposób obyć się nie może, stawia Wydział krajowy wniosek:

Wysoki Sejm uchwalić raczy:

1. Połowa kosztów budowy kanału szpitala w Tarnowie ma być pokrytą z funduszków szpitala powszechnego w Tarnowie.

2. W tym celu Sejm upoważnia Wydział krajowy do wstawiania w budżet szpitala powszechnego w Tarnowie począwszy od roku 1893 kwoty 510 zł. w. a. rocznie aż do zupełnego umorzenia kwoty 2.041 zł. 7 ct. a. w.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 12. Września 1892.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Członek Wydziału krajowego.